

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Sessio Qvarta, Celebrata Die VIII. Mensis Aprilis, M. D. XLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

9
SESSIO QVARTA,
CELEBRATA DIE VIII. MENSIS
APRILIS, M. D. XLVI.

Decretum de Canonicis scripturis.

SACROSANCTA OEcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi perpetuò ante oculos proponens, ut sublatis erroribus, puritas ipsa Euangelij in Ecclesia conseruetur: quod promissum antè per Prophetas in Scripturis sanctis, Dominus noster Iesus Christus, Dei filius, proprio ore primùm promulgauit; deinde per suos Apostolos tamquam fontem omnis, & salutaris veritatis, & morum disciplinæ, a *omni creatura predicari iussit*: per-
spiciensque hanc veritatem, & disciplinam contineri *in libris scriptis, & sine scripto traditionibus*, quæ ipsius Christi ore ab Apostolis acceptæ, aut ab ipsis Apostolis, Spiritu sancto dictatæ, quasi per manus traditæ, ad nos vsque peruenerunt, orthodoxorum Patrum exempla secuta, omnes libros tam veteris, quàm noui Testamenti, cum utriusque vnus Deus sit auctor, necnon traditiones ipsas, tum ad fidem, tum ad mores pertinentes, tamquam vel ore tenus à Christo, vel à Spiritu sancto dictatas, & continua successione in Ecclesia Catholica conseruatas, pietatis affectu, ac reuerentia suscipit, & veneratur. Sapientiorum verò librorum *Indicem huic decreto adscribendum censuit*; ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiuntur. Sunt verò *infrascripti, y Testamenti veteris*, quinque Moyli, id est, Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deuteronomium, Iosue, Iudicum, Ruth, quatuor Regum, duo Paralipomenon, Esdræ primus & secundus, qui dicitur Nehemias, Tobias.

A 5

*b In can. A. post. c. 14.
Innocent. 1. E. p. 1. c. 7.
Gel. seu in Conc. 50. E. p. f. Conc. Laodic. cap. 19.
Conc. Carth. 3. cap. 47. c. sancta Romana dist. 15. & sine E. p. f. Eugen. in conc. Florent. ad Armentos.*

bias, Iudith, Hester, Iob, Psalterium Dauidicum centum quinquaginta Psalmorum, Parabola, Ecclesiastes, Canticum canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Isaias, Hieremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel, duodecim Prophetæ minores, id est, Osea, Ioël, Amos, Abdias, Ionas, Michæas, Nahum, Abacuc, Sophonias, Aggæus, Zacharias, Malachias, & duo Machabeorum, primus & secundus. Testamenti noui, quatuor Euangelia, secundum Matthæum, Marcum, Lucam, & Ioannem: Actus Apostolorum à Luca Euangelista conscripti: quatuordecim Epistolæ Pauli Apostoli, ad Romanos, duæ ad Corinthios, ad Galatos, ad Ephesios, ad Philippenfes, ad Colossenses, duæ ad Thessalonicenses, duæ ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli duæ, Ioannis Apostoli tres, Iacobi Apostoli vna, Iudæ Apostoli vna, & Apocalypsis Ioannis Apostoli. *Si e quis autem libros ipsos integros i cum omnibus suis partibus*, prout in Ecclesia Catholica legi consueuerunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur, pro sacris, & canonicis non susceperit; & traditiones prædictas sciens & prudens contempserit; anathema sit. Omnes itaque intelligant, quo ordine, & viâ ipsa Synodus, post iactum fidei confessionis fundamentum, sit progressura, & quibus potissimum testimoniis, ac præsidii in confirmandis dogmatibus, & instaurandis in Ecclesia moribus, sit vsura.

DECLARATIONES.

1. *Cum omnibus suis partibus.*] Etiam dicendum est, quod ne vel periodus, vel vna clausula, vel dictio aut syllaba, iotæue vnum, repugnet in veteri vulgata linguæ Latinæ Editione. Quo ad oppositiones autem contextus Græci aut Hebraici cum Latina vulgata editione, Cong. remittit ad tertiam regulam Indicis sub Pio Quarto editam.

Carthusiani obligati sunt vti veteri ac vulgata Editione sacre Scripturæ secundum vsum S. R. E.

Decre-

Decretum de editione & usu sacrorum librorum.

Insuper eadem sacrosancta Synodus considerans non parum utilitatis accedere posse Ecclesiae Dei, & si ex omnibus Latinis editionibus, quae circumferuntur, sacrorum librorum, quanam pro authentica habenda sit, innotescat; statuit, & declarat, ut haec ipsa vetus, & vulgata editio, quae longo tot saeculorum usu in ipsa Ecclesia probata est, in publicis lectionibus, disputationibus, praedicationibus, & expositionibus pro authentica habeatur; & ut nemo illam reiicere quouis praetextu audeat, vel praesumat.

Præterea, *si id a coercenda petulantia ingenia*, decernit, ut nemo, suae prudentiae innixus, in rebus fidei, & morum, ad aedificationem doctrinae Christianae pertinentium, sacram Scripturam ad suos sensus contorquens, & contra eum sensum, quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu & interpretatione Scripturarum sanctarum, aut etiam *b contra unanimem consensum Patrum*, ipsam Scripturam sacram interpretari audeat; etiam si huiusmodi interpretationes nullo unquam tempore in lucem edendae forent. Qui contraauerint, per Ordinarios declarentur, & poenis à iure statutis puniantur.

*a cap. hinc
si, c. 1. An-
dam, in fin.
24. q. 3. & in-
fra, Sess. 13.
cap. 1.*

*b Sic Syno-
dus in Tract.
c. 19. quam
putant Con-
stant. c. c. ex-
ist. circa fi-
de verb. signa
in 6. lib. 5.*

i Sed & Impressoribus modum in hac parte, ut par est, imponere volens, qui iam sine modo, hoc est, putantes sibi licere quidquid libet, sine licentia superiorum Ecclesiasticorum, ipsos sacrae Scripturae libros, & super illis annotationes, & expositiones quorumlibet indifferenter, saepe tacito, saepe etiam e mentito praelo, & quod grauius est, *si sine nomine auctoris* imprimunt, alibi etiam impressos libros huiusmodi temere venales habent; decernit, & statuit, ut posthac sacra Scriptura, potissimum verò haec ipsa vetus & vulgata editio quam emendatissimè imprimatur; nullique liceat imprimere, vel imprimi facere quouis libros de rebus sacris sine nomine auctoris, neque illos

illos in futurum vendere, aut etiam apud se retinere, nisi primùm examinati probatiq̄ue fuerint ab Ordinario, sub pœna anathematis & pecuniæ, *a*, in canone Concilij nouissimi Lateranensis apposita. * λ μ Et, si regulares fuerint, vltra examinationem & probationem huiusmodi, licentiam quoq; à suis superioribus impetrare teneantur, recognitis per eos libris, iuxta formam suarum ordinationum. Qui autem scripto eos communicant, vel euulgant, nisi antea examinati probatiq̄ue fuerint, eisdem pœnis subiacent quibus Impressores. Et qui eos habuerint vel legerint, nisi prodiderint auctores, pro auctoribus habeantur. Ipsa verò huiusmodi librorum probatio in scriptis detur, atque ideò in fronte libri, vel scripti, vel impressi, authenticè appareat: idq̄ue totum, hoc est, & probatio & examen gratis fiat: vt probanda probentur, & reprobentur improbanda. *Post v̄ hanc temeritatem* illam reprimere volens, qua ad profana quæq̄ue conuertuntur, & torquentur verba & sententiæ sacræ Scripturæ, ad scurrilia scilicet, fabulosa, vana, adulationes, detractiones, superstitiones, impias & diabolicas incantationes, diuinationes, sortes, libellos etiam famosos; mandat & præcipit, ad tollendam huiusmodi irreuerentiam & contemptum, ne de cetero quisquam quomodolibet verba Scripturæ sacræ ad hæc & similia audeat vsurpare; vt omnes huius generis homines, temeratores & violatores verbi Dei, iuris & arbitrij pœnis per Episcopos coërceantur.

Indictio futuræ Sessionis.

ITEM hæc sacrosancta Synodus statuit, & decernit, proximam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse Feria quinta, post sacratissimum festum proximum Pentecostes.

R E M I S S I O N E S.

a *Omni creatura prædicari iussit*] Concil. illud Matth. vii. Euntes ergo docete omnes gentes, & illud Marci 16. Euntes in mundum vniuersum prædicare omni creaturæ.

β In

a *Sessione de
impressione
librorum
sub Leone X.
* vide post
finem li-
bri.*

¶ *In libris scriptis, & sine scripto traditionibus*] Vide Patrem Ioannem Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 4. q. 1. ubi q. 2. vocat traditionem diuinam illam, qua in Scripturis non continetur expressè, sed adhibito communi Patrum, vel Ecclesia sensu certa & necessaria consequentia ex sacris literis colligitur. Et q. 3. quarit quam sint traditionum genera.

¶ *Testamenti veteris, &c.*] Vide Patrem Ioannem Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. c. 1. q. 4.

¶ *Duo Machabeorum*] Vide Arnald. Pontacum in annotat. ad Eusebium Cæsar. colum. mihl 446.

¶ *Si quis autem libros, &c.*] Vide P. Ioannem Azor. institutionum moral. p. 2. lib. 5. cap. 8. col. 556.

¶ *Si ex omnibus Latinis editionibus, qua circumferuntur, &c.*] Vide P. Ioannem Azor. institutionum moralium p. 1. lib. 8. cap. 3. q. 2. ubi q. 3. resoluit quod approbatione vulgata & Latina editionis non damnantur exemplaria Hebraica vel Græca, ex quibus tanquam ex fontibus Latina editio fluxit, qua quidem retinent suam fidem & auctoritatem, ubi incorrupta, & integra fuerint.

¶ *Ad coercenda petulantia ingenia*] Concordat textus in cap. hæresis & in cap. Adam in fine 24. q. 3.

¶ *Contra cum sensum, quem tenuit, & tenet sancta Mater Ecclesia*]

In Concilio Mileuitano capite 2. decreuerunt Patres non aliter intelligenda esse verba sacra Scriptura, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica semper intellexit. Vide Sebast. Medices in summa omnium hæresum p. 1. q. 2. Martin. de Ayl. de tradit. Ecclesiast. assert. 5. Mechl. Can. de locis Theolog. lib. 12. cap. 7. Cordub. lib. 4. quæst. theolog. q. 1. præposit. 6. vers. tertium signum veræ fidei. Cened. ad Decretal. collect. 8. n. 5. cum seqq. P. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 2. q. 2. vers. respondeo. ubi q. 3. an interpretari liceat Scripturam sacram, non quidem contra unanimem consensum Patrum, sed præter illum duntaxat. & q. 5. quarit, quot sensus possit habere vnus Scriptura locus, & respondet posse habere duos, vnum literalem, alterum mysticum.

¶ *Sed & impressoribus, &c.*] In Concilio nouissimo Lateranensi sessione decima de impressione librorum, constitutum est, quod nulli liceat imprimere, vel imprimi facere quosuis libros de rebus sacris sine nomine auctoris, neque illos in futurum vendere aut etiam apud se retinere, nisi primùm examinati probatiq; fuerint ab Ordinario, sub poena anathematis & pecuniæ. Vide P. Valeri Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 9. cap. 13. sect. 4. num. 256. Castl. lib. 1. de potest. legis poenal. cap. 8. vers. est etiam quædam lex. Cou. lib. 4. vari. cap. 17. nu. 1. vers. at hisce calamitosissis temporibus. Fulse. de Visitat. lib. 2. cap. 31. n. 9. Felician. de censur. tit. de excommunicat. cap. 24. vers. qui librum, pag. 95. Andrea. Gambar. de officio & potest. de legari de latere, lib. 2. n. 430. Cened. ad Decretal. collect. 8. n. 7. P. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 17. q. 1. ubi q. 2. idem resoluit de quacunque scriptura.

2. *Sine nomine auctoris*] An sufficiat, si nomen certi Collegij, conuentus, vel vniuersitatis apponatur? Affirmat Pater Ioannes Azori. instit. moral. part. lib. 8. cap. 17. q. 3.

3. *Est regularis*] Vide Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. q. 2. art. 6.

4. *Nise ante examinati, &c.*] An comprehendat priuatas orationes, conciones, annotationes, & obseruationes de rebus sacris? Vide P. Azori. d. c. 17. q. 4.

5. *Post hæc temeritatem, &c.*] An nefas sit Scripturarum sacrarum verba ad profanam & vanam interpretationem conuertere? Affirmat Pater Ioannes Azori. dict. lib. 8. c. 2. q. 4.

SESSIO QVINTA,

CELEBRATA DIE XVII. MENSIS

IUNII, M. D. XLVI.

Decretum de peccato originali.

a Heb. 11. 6.

b Ephes. 4.
c Gen. 3.

Infra 117.
c. 134.

a Calestin. 2.
Epist. 1. c. 4.

Vt fides nostra Catholica, a sine qua impossibile est placere Deo, purgatis erroribus, in sua sinceritate integra & illibata permaneat, & ne populus Christianus b omni vento doctrinæ circumferatur; cum c Serpens ille antiquus, humani generis perpetuus hostis, inter plurima mala, quibus Ecclesia Dei his nostris temporibus perturbatur, etiam de peccato originali, eiusq; remedio non solum noua, sed vetera etiam dissidia excitauerit: sacrosancta œcumenica, & generalis Tridentina Synodus in Spiritu sancto legitime congregata, presidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, iam ad reuocandos errantes, & nutantes confirmandos accedere volens, sacrarum Scripturarum, & sanctorum Patrum, ac probatissimorum Conciliorum testimonia, & ipsius Ecclesiæ iudicium, & consensus secuta, hæc de iplo peccato originali statuit, fatetur, ac declarat.

I Si d β quis non confitetur, primum hominem Adam, cum mandatum Dei in paradiso fuisset transgressus, statim sanctitatem, & iustitiam, in qua constitutus fuerat, ami-